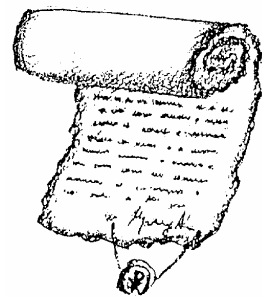

Hírlevél

A NAGYTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

1995. december 24. Vasárnap

III. évfolyam 4. szám

"Nagy örömet hirdetek nektek..."

- hirdette az angyal a betlehemi pásztoroknak.

Az öröm oka ma is, nálunk is csak a Megváltó születése lehet karácsonykor.

II. Rákóczi Ferenc írja imájában: "Jézusom, én téged nem Betlehemben, hanem a szívemben akarlak imádni."

Ezt az örömet hirdetem ezennel, mint Nagytétény új plébánosa, és szeretettel köszöntök minden nagytétényit, mint Felebarátomat és Embertestvéreimet. Szeretnék ugyan mindenkit személyesen felkeresni, de az csak nehézkesen történik. Viszont közösségünk minden tagjáért imádkozom, minden különbségtétel nélkül.

A jóakarát kössön össze bennünket, akik egyidőben élünk térben is közel egymáshoz, sorsukat és közérzetünket is közösen alakítva.

Dicsőség Istennek, és a földön békesség a jó akaratú embereknek!

Isten áldotta boldog karácsonyt kívánok Nagytétény minden lakójának, hívőközösségünk minden tagjának!

Marczis Ferenc
plébános

Zarándokutunk II.

Szeptember 5-én fél 7 órakor a templomunk előtt találkoztunk zarándok útitársainkkal. Utazásunk célja az első magyar püspöki székhely és a királynők városa, Veszprém volt. Rövid utazás után érkeztünk Balatonfüredre. A mólón és a platánokkal ékesített Kálmán Imre sétányon kellemes napsütéses időben ismerkedtünk a hely nevezetességeivel - a szanatóriummal és emlékszobrokkal. A Balaton partjáról, tiszta idő lévén, megláttuk utunk következő állomását, a Tihanyi apátságot.

Tihanyban a panoráma szépségében gyönyörködve vártuk, hogy csoportunk bemehessen a templomba. Egy bencés atya vezetésével jutottunk a templom belsejébe. Az állványok között is láthattuk a már felújított és a felújításra váró díszítő falfestményeket. A királyi síremlék és az altemplom megtekintése után a múzeum épületébe sétáltunk át. A felújítási munkála-

tok alatti időben a múzeum ad otthont a templomi oltár szobrainak is.

Kis pihenő után Balatonalmádiba, majd Veszprémbe érkeztünk. A város legszebb utcái és épületei a várban találhatóak. A nagyon szép székesegyház a magyar királynők koronázási helye. Veszprém városa az első királyi székhely. A székesegyházban Gábor atya szentmisét mondott, kis csoportunk imádkozva tisztelgett a történelmet megért templomban. Az orgonajáték utolsó akkordjainak zenéjére lépett be a templom ajtaján Veszprém megye püspöke Szendi József püspök úr. Csoportunk kétéoszta az érseki palota ill. a múzeum meglátogatásával folytatta programját. A püspöki székhelyet a pusztítás két alkalommal is romba döntötte. Az első pusztítást a nemzetségek harca idézte elő. A második a török megszállás időpontjára esik. Az újjáépítő munkák kezdeményezője és mecénása Biró

Márton püspök úr. Nevéhez fűződik a levéltár felállítása is. A múzeum kiállítási anyagai között látható Bíró Márton hagyatéka az úrmutató, a kehely, a püspöki címerrel díszített olajtartó szelence és a püspök liturgikus öltözte, melyet Mária Terézia ajándékozott neki. A múzeum látogatása után csoportunkkal átsétáltunk az érseki palotához, melynek kapujában az érsek úr várt minket. A palota előterében ismertette velünk az épület felújításának eseményeit. A padlóburkolat anyaga egyazon helyen készült a nagytérenyi templomunk járólappal. Lépcsőkön jutottunk fel arra a szintre, ahol a fogadó és az étkező helyiségeken kívül a páratlanul nagy értékű könyvtár található. A fogadószoba bútorai történelmi örökségünk ma is használt eszközei. A

szoba falát a veszprémi püspököket ábrázoló festmények díszítik. Az érseki palota teraszáról szinte madártávlatból láthattuk a város egyes részeit. Az érsek úr áldásával és lelkileg megerősödvé köszöntünk el.

A kora esti órákban indultunk haza Nagytérenbe. Hazafelé vezető utunkat áhitat és vidámság jellemezte. Utazásaink közben utastársainkban lelki testvérekre és igaz barátokra leltünk. Köszönjük mindazoknak, akik számunkra is lehetővé tették azt, hogy részt vehettünk az élményekben gazdag zárandokutunkon.

(Bischof Rezső és neje)

Mesevilág

Édes Istenem!

Kicsi koromban mesevilágban éltem. Mindig magam körül láttam a gyönyörű királykisasszonyt, daliás királyfit. Beszélgettem velük, együtt szőttük a meséket. Titokban barátságot kötöttem a hétfejű sárkánnyal, hogy minél kevesebbet háborgasson minket. Tenyeremen ugrált Babszem Jankó, egy apró, zöld arany szemű béka, sosem változott át a kedvemért semmivé, hogy most, felnőtt koromban is a kedvenc állatom lehessen. Az én királyfim is gyakran harcba indult, de mindig sikerült a királykisasszonnyal együtt segítenem neki, hogy ne karddal küzdje le ellenfelét, hanem okos furfanggal, hogy a végén mindketten jó ízűt nevetve, barátokká válhassanak.

Ebből az álmvilágból egyre gyakrabban felébresztettek a "zord" felnőttek, vagy az iskolában, hogy figyeljek jobban a tanár szavaira, érett fejjel pedig a főnökeim, politikusaink, az adóhivatal, stb. hogy milyen szabályokat tartsak be. Emiatt sok-sok évig ébren éltem, de egy ideje sikerült megtalálnom a visszautat ebbe a szépséges világba, ahol mindenki boldog és egyetlen szabály van csak: szeressük egymást. Ma már sikerül néha kicsempésznen a királykisasszonyt és a királyfit ide, színtelen világunkba. Eddig mindig vigaszt, derűt árasztottak, amerre jártak. Engem is sokszor segítenek, problémáimat, bajaimat úgy megfordítják, hogy könnyebben tudjam megoldani. Még a mesében sem várom soha a "sült galambot", talán ezért is értékesebb ez az odafigyelés tőlük.

Majdnem minden mesében szerepel három kívánság. Én a következőket szeretném:

- Még itt a földön minél többen találják meg e meseszép országba az utat.
- E földi mennyországban minél több időt tölthessünk, amíg az igazi kapu nem nyílik ki számunkra.
- "Háborúinkat" mindannyian vérontás nélkül, okosan vívjuk.

Édes Jézuskám! Tudom most már őszülő fejjel, hogy Te vagy a mi életünkben a királyfi, Édesanyád a királykisasszony. Mindig fülemben cseng, hogy "jó tett helyébe jót várj", ezért most szerény képességeimmel így teszek: megígérem, hogy a sok jót, amit tőled kaptam, embertársaimnak tovább adom, hogy a szeretet láncszeme mindnyájunkat veled egybe kapcsoljon. Megpróbálok jobbá válni, mert tudom, hogy ez okoz örömet neked. Eddig én fogadtam el ajándékaidat, most kérek fogadd ezt el tőlem.

Köszönöm mindnyájunk nevében, hogy Édesanyáddal VAGY nekünk, édes Istenünk!

/ M.M. /

Sik Sándor: Te Deum..

Téged Isten dicsérlek
éa hálát adok mindenért.

Hogy megvolt mindig a mindennapim
és nem gyűjtöttem másnapra valót,
hála legyen.

Hogy mindig jutott két garasom adni
és magamnak nem kellett kéregetnem,
hála legyen.

Hogy értenem adatott másokat,
s nem kellett sírnom, hogy megértsenek,
hála legyen

Hogy a sírókkal sírni jól esett,
és nem nevettem minden nevetővel,
hála legyen.

Hogy megmutattál mindent, ami szép,
és megmutattál mindent, ami rút,
hála legyen.

Hogy boldoggá tett minden, ami szép,
és ami rút, nem tett boldogtalanná,
hála legyen.

Hogy sohasem féltem a szeretettől
és szerethettem, akik nem szerettek,
hála legyen.

Hogy akik szerettek, szépen szerettek,
és hogy nem kellett nem szépen-szeretnem,
hála legyen.

Hogy amim nem volt, nem kívántam,
és sohasem volt elég, aki voltam,
hála legyen.

Hogy ember lehettem akkor is,
amikor az emberek nem akartak emberek lenni,
hála legyen.

Hogy megtarthattam a hitet,
és megfuthattam a kicsik futását,
és futva futhatok az Érkező elé,
s tán nem kell a városba mennem
a lámpásomba olajért,
hála legyen!

Hogy tegnap azt mondhattam: úgy legyen!
és ma is kiálthatom: úgy legyen!
és holnap és holnapután és azután is
akarom énekelni: úgy legyen! -
hála legyen, Uram!
hála legyen!

Sokk és terápia meg a Láthatatlan kiállítás

Sokkolt sokakat a plébánosváltás hirtelen híre. "Még az Egyház is a Bokros-módszerhez folyamodik?" - tették fel
többben a kérdést.

Plébániánk természetesen nem adóprést szorítanak, nem utolsó krajcárjainkat követelik feneketlen stabilizációs
csatornába.

Lehet, hogy ez a váltás sokk, de talán terápia is - ötlött fel bennem, amikor egy riportot hallottam a láthatatlan kiállítá-
sról.

A láthatatlan kiállítás vaksötét termeibe (a Városliget egy épületében) csoportosan lehet bemenni. Az egyik hely-
ségben szellő suhogott mezei illatokkal, a másikban a Rákóczi út forgalmi dübörgését és bűzét idézték. A látogatók
betértek egy szoborkiállításra, majd helyet foglaltak és rendeltek egy "eszpresszóban", össze lehetett karolni, min-
denki kapott fehér botot, a csoport pedig egy tájékozott - ténylegesen vak - vezetőt.

Talán így botorkálunk, tapogatózunk az emberi ésszel be nem látható, elképzelhetetlen öröklét felé.

És máris eszembe jut első tétényi "vakvezető". Sőt, esetenként Piroska és Farkas nagymamája is. Vajon Ő ho-
gyan reagált volna egy adott helyzetben? Engem K. Ferenc atya színes egyénisége, a jövő felnőtt nemzedékét
alakító pedagógiája fogott meg és fordított irányba.

Teljesen más egyéniség Gábor atya. Szerényen vezette a túrát a Pilis útjain, de vakon bízhattunk helyismeretében.
Ott nem használt turistabotot, ahogyan a (felnőtt) hittan órákon sem pásztorbotot. De mélyen megalapozott tá-
maszt adott hit és erkölcs kérdéseiben.

Az új vezetőnk M. Ferenc atya. Ő a harmadik karakter. Más módokat, utakat tarthat célszerűnek a sötétben való
átjutáshoz. De ahogyan mondta, biztos abban, hogy küldetése van.

Mi pedig legyünk biztosak, hogy lelki vezetőink mássága több személy megszólítását jelenti, erősíti egyházközsége-
günket, több lehetőséget mutat, több erőt közvetít, hogy mindennapjainkat Istennek tetszően élhessük.

Ferenc atya munkájához sok sikert kívánunk!

/ K. A. /

Serák Erzsébet: Vallomás Valakihez

Leborulok előtted.
Egyre kisebb vagyok
egyre kevesebb.
Kísértenek a régi dolgok.

Várom.

Várom, hogy felemelj,
kiegyenesíts, átölelj
és mondd
a Jövőt nézem, nem
emlékezem.

Ezzel a verssel kívánunk minden olvasónknak és íróknak illetve munkatársunknak

BOLDOG KARÁCSONYT ÉS ÖRÖMÖKBEN GAZDAG ÚJ ÉVET!

A Hírlevél szerkesztői

H Í R E K

➤ ÜNNEPI MISEREND lesz december 25.-én (hétfőn), 26.-án (kedden) és Újév napján

➤ HÍRLEVÉL Köszönettel fogadunk továbbra is cikkeket, hirdetések a Hírlevélbe a kedves Hívektől. Szívesen fogadjuk az újsággal kapcsolatos javaslata-

ikat, panaszait is.

➤ ÉVVÉGI HÁLAADÁS - idén a tavalyitól eltérően az évvégi hálaadás december 31.-én este 6 órakor kezdődik.

A Hírlevelet kiadja : a nagytétényi római katolikus egyházközség . Szerkesztik az erre jelentkezők , írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamit hirdetni, felajánlani, kérni óhajtanak , vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban , azok a következő személyeket keressék :

Szeibert András (1225. Budapest, Batthyány u. 34. Tel : (1) 226-8699) ,

Németh András (2440. Százhalombatta, Hága László út 11. Tel : (23) 354-742) .

A plébánia leveleszekrényébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket .

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg .Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2 oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 7 Ft . A költségek fedezésére adományokat elfogadunk .